ARREST VAN HET HOF
VAN 15 DECEMBER 1971 [1]

Heinrich P. Brodersen Nachf. GmbH & Co. KG tegen Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hessisches Finanzgericht)

„Geparelde gerst"

Zaak 21-71

Samenvatting

1. *Gemeenschappelijk douanetarief — Omschrijving van waren — Uitlegging — Ontbreken van communautaire bepalingen — Gezag van de toelichtingen en indelingsadviezen van het Verdrag inzake de nomenclatuur van Brussel*

2. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Granen — Veredelingsprodukten — Uitvoer naar derde landen — Restitutie — Geparelde gerst — Gemeenschapsrechtelijke definitie — Bevoegdheid der Lid-Staten*

   ('s Raads verordening nr. 19/62, art. 20; 's Raads verordening nr. 141/64/EEG; verordening nr. 60/66/EEG van de Commissie)

1. Bij gebreke van desbetreffende communautaire bepalingen moeten de toelichtingen en indelingsadviezen bedoeld in het Verdrag inzake de nomenclatuur, betreffende de indeling van waren volgens de douanetarieven, als een waardevol hulpmiddel voor de uitlegging van gemeenschappelijke tariefposten worden beschouwd.

2. In het toepassingskader van de regeling inzake de facultatieve restituties bij uitvoer naar derde landen van op basis van granen verwerkte produkten, gegeven in artikel 20 van 's Raads verordening nr. 19/62, 's Raads verordening nr. 141/64/EEG en verordening nr. 60/66/EEG van de Commissie, konden de Lid-Staten alleen als „geparelde gerst" beschouwen de produkten die ten minste voldeden aan de voorwaarden gesteld in de toelichtingen op post 11.02 van de dusgenaamde „nomenclatuur van Brussel".

   In het toepassingskader van voormelde bepalingen mochten de nationale autoriteiten aan deze minimumvoorwaarden andere, meer beperkende voorwaarden toevoegen.

In de zaak 21-71

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van het Hessische Finanzgericht (VIIe kamer), in het aldaar aanhangig geding tussen

1 — Procestaal: Duits.

HEINRICH P. BRODERSEN NACHF., GMBH & Co. KG te Lübeck

en

EINFUHR- UND VORRATSSTELLE FÜR GETREIDE UND FUTTERMITTEL te Frankfurt am Main

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging welke, in het kader van de restitutieregeling bij uitvoer van landbouwprodukten naar derde landen als bedoeld in artikel 20, lid 2, van 's Raads verordening nr. 19/62, moet worden gegeven aan de termen „gepelde granen van gerst" en „geparelde granen van gerst", gebezigd in post 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, J. Mertens de Wilmars en H. Kutscher, Kamerpresidenten, A. M. Donner, A. Trabucchi (rapporteur), R. Monaco en P. Pescatore, Rechters,

Advocaat-Generaal: A. Dutheillet de Lamothe
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Toepasselijke bepalingen; feiten; procesverloop

Overwegende dat de aan het geding ten grondslag liggende feiten en het procesverloop kunnen worden samengevat als volgt:
Ten einde de uitvoer naar derde landen op basis van de wereldmarktprijzen mogelijk te maken, kunnen ingevolge artikel 20, lid 2, van 's Raads verordening nr. 19/62 van 4 april 1962 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (PB nr. 30, blz. 933), restituties worden verleend.
Voor het onderhavige tijdvak zijn de algemene criteria ter bepaling van de restituties voor veredelingsprodukten vastge-

steld in 's Raads verordening nr. 141/64/EEG van 21 oktober 1964 (PB nr. 169, blz. 2666).

Ingevolge artikel 5, lid 1, dier verordening worden gepelde gerst en geparelde gerst verschillend behandeld; bij de vaststelling van de maximumrestituties wordt voor gepelde gerst gerefereerd aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op 160 kg en voor geparelde gerst aan die voor 250 kg van het basisprodukt.

De termen „gepelde granen" en „geparelde granen" zijn reeds te vinden in de bijlage van verordening nr. 19/62, die ten deze verwijst naar nummer 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief, alwaar wordt onderscheiden tussen „gepelde granen van gerst" en „geparelde granen van gerst".

Vervolgens zijn door de Commissie in verordening nr. 60/66/EEG (PB nr. 103, blz. 1854) nadere criteria ter vaststelling van een maximumgrens voor de toegestane restituties gegeven.

De gezagsorganen van de Bondsrepubliek Duitsland hebben de bij verlening van uitvoerrestituties aan te leggen criteria — en de voorwaarden waaraan voor toekenning der restituties moet zijn voldaan — in uitvoeringsvoorschriften vastgelegd.

Artikel 5, paragraaf 2, van het Duitse besluit betreffende de restitutie voor granen luidt in de tekst van 25 juli 1966 (Bundesanzeiger nr. 137 van 27 juli 1966) als volgt:

. . . . . .

„3. geschältem oder geschliffenem Getreide der Nummer ex 11.02 des Gemeinsamen Zolltarifs nach dem Umrechnungssatz von 100 Kilogramm zu 102 Kilogramm des jeweiligen Grunderzeugnisses;

4. Getreidekörnern, perlförmig geschliffen, der Nummer ex 11.02 des Gemeinsamen Zolltarifs

a) von Gerste mit einem Aschegehalt im Trockenstoff von weniger als eins vom Hundert (ohne Talkum) nach dem Umrechnungssatz von *100 Kilogramm* zu *220 Kilogramm* Gerste,

b) von Gerste in allen anderen Fällen nach dem Umrechnungssatz von *100 Kilogramm* zu *160 Kilogramm* Gerste."

De Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel heeft in haar richtlijnen van 15 april 1966 (Bundesanzeiger nr. 73 van 19 april 1966) de volgende definitie opgesteld:

„Perlförmig geschliffene Gerste ist nur ein Erzeugnis, dessen Aschegehalt ein Gewichtshundertteil (ohne Talkum), bezogen auf Trockenstoff, nicht überschreitet, das geschält und allseitig rund und glatt geschliffen ist, so daß die Körner weder tiefe Furchen, Kanten, Keimlinge noch Spelzenreste aufweisen und die Aleuronreste so weitgehend entfernt sind, daß die Stärkezellen zu mehr als der Hälfte auf der ganzen Oberfläche des Korns sichtbar sind. Das Erzeugnis muß eine einheitliche Körnung aufweisen, der Breitenunterschied (Seitenabstand) von mindestens 70 v. H. der Körner darf höchstens 0,5 mm, aller Körner höchstens 1,0 mm (Feststellung durch Siebanalysen mit Rundlochsieben oder durch Messen von 200 Körnern), betragen.

Angabe des Breitenunterschieds bei 70 v. H. der Körner sowie des Breitenunterschieds bei allen Körnern.

Aschegehalt in Gewichtshundertteilen (ohne Talkum), bezogen auf Trockenstoff."

Op 18 juli 1967 beschikte de Einfuhr- und Vorratsstelle afwijzend op het verzoek van de firma Heinrich P. Brodersen om restitutie voor 270 000 kg granen van gerst, die op 29 juni 1967 naar Denemarken waren geëxporteerd. Deze afwijzing geschiedde op grond van de overweging, dat de vorm van het proefmonster niet overeenkwam met geparelde gerst en bovendien niet als zodanig was te beschouwen omdat was vastgesteld dat er in de granen overwegend kiemresten voorkwamen.

De firma Brodersen wendde zich vervolgens, om bedoelde restitutie te verkrijgen, tot het Hessische Finanzgericht, alwaar partijen voornamelijk verdeeld worden gehouden over de vraag hoe gra-

nen van gerst er moeten uitzien om onder het begrip „geparelde granen" te vallen. Hangende het geding, heeft de Einfuhr- und Vorratsstelle verzoekster de in de Duitse regeling voor gepelde granen voorziene restitutie toegekend; deze is echter aanmerkelijk lager dan die voor geparelde granen. Verzoekster blijft aanspraak maken op het verschil.

Bij beschikking van 25 februari 1971, ingekomen ter griffie op 27 april 1971, heeft het Finanzgericht het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen inzake de navolgende vragen:

1. Wat is te verstaan onder de in tariefnummer 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief gebezigde termen
   a) „gepelde granen van gerst" en
   b) „geparelde granen van gerst"?
2. Hoe en waardoor zijn de beide sub 1 genoemde waren te onderscheiden; is het met het oog op de tariefindeling der sub 1 b) genoemde waar met name noodzakelijk, dat de granen vrijwel parelvormig — dat wil zeggen ongeveer kogelvormig of ellipsvormig — zijn en derhalve geen groeven en resten van kiemen vertonen, of is het voldoende dat het vruchtvlies van het graan vrijwel volledig is verwijderd en dat de beide uiteinden zijn afgerond, zodat er nog resten van kiemen aanwezig zijn?

In zijn beschikking heeft het Finanzgericht overwogen, dat het verschil tussen de restitutiepercentages die volgens de Duitse regeling kunnen worden toegekend al naar gelang er van de ene of de andere soort granen van gerst sprake is, beantwoordt aan artikel 5, lid 1, C, b), en D, a), van 's Raads verordening nr. 141/64/EEG van 21 oktober 1964.

Het Finanzgericht overweegt voorts, dat uit het gemeenschappelijk douanetarief niet kan worden afgeleid, waar de grens ligt tussen de waren genoemd onder tariefnr. 11.02 A III b 2 a a en die genoemd onder tariefnr. 11.02 A III b 3 a a, en met name niet waardoor gepelde granen van geparelde granen zijn te onderscheiden. Op grond van de tekst van het Duitse tarief staat alleen vast, dat geparelde granen een verdergaande graad van bewerking moeten hebben ondergaan dan de gepelde granen. Om te weten welke graad van bewerking granen moeten hebben ondergaan om als gepareld te worden beschouwd, moet het gemeenschappelijk douanetarief worden uitgelegd. Het Finanzgericht vond hierin aanleiding het Hof voormelde vragen te stellen.

Krachtens artikel 20 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de EEG zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door de firma H. P. Brodersen en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Op rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, heeft het Hof besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Ter terechtzitting van 12 oktober 1971 hebben partijen in het hoofdgeding en de Commissie mondelinge opmerkingen gemaakt. De firma H. P. Brodersen werd ten deze vertegenwoordigd door dr. Modest, advocaat te Hamburg, de Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel door de te Frankfurt am Main gevestigde advocaat Stockburger en de Commissie van de Europese Gemeenschappen door haar juridisch adviseur Kalbe.

De Advocaat-Generaal heeft ter terechtzitting van 9 december 1971 zijn conclusie genomen.

II — Opmerkingen gemaakt krachtens artikel 20 van het Statuut van het Hof van Justitie van de EEG

Overwegende dat de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut gemaakte opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

De *firma Brodersen,* verzoekster in het hoofdgeding, wijst allereerst op de praktische bezwaren die zowel uit een oogpunt van rechtszekerheid als uit dat van

de eenvormige toepassing van het gemeenschapsrecht aan de terugwerkende kracht van uitspraken tot uitlegging van het tarief verbonden zijn. Het is immers niet zeker, dat alle Lid-Staten 's Hofs uitlegging van een tariefpost voor het verleden uniform toepassen.

Ten aanzien van post 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief betoogt verzoekster dat de uitlegging voor de uitvoer geen andere mag zijn dan voor de invoer. Aan de term „geparelde gerst" kan dus bij uitvoer geen meer beperkte betekenis toekomen dan bij invoer.

Verzoekster stelt vervolgens een gedetailleerd technisch onderzoek in naar de kenmerkende eigenschappen en de samenstelling van gerst, waarbij zij zowel op de scheikundige hoedanigheden en voedingswaarde als op het asgehalte ingaat.

Zij meent dat ter beantwoording van de aan het Hof gestelde vragen dient te worden te rade gegaan met:

a) de toelichtingen van de Internationale Douaneraad te Brussel betreffende post 11.02 van het douanetarief;

b) het besluit van de Bundesminister der Finanzen inzake het gemeenschappelijk douanetarief alsmede de „Anweisung zum Abschöpfungstarif" van 20 november 1964, III B 6 — Z 1777 — 7/64 (Bundeszollblatt 1964, blz. 997 e.v.);

c) 's Raads verordeningen nrs. 19/62, 55/62, artikelen 5, 14 e.v., 141/64, artikelen 14 e.v., 120/67, artikelen 5 en 14;

d) verordening nr. 821/68 van de Commissie;

e) Duitse besluiten inzake restituties bij uitvoer van granen van 30 juli 1963 (Bundesgesetzblatt I, 543), 5 augustus 1964 (BGBl. I, 578) en 24 november 1964 (BGBl. I, 917);

f) richtlijnen van de Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel (Bundesanzeiger nr. 222 van 27 november 1964, nr. 156 van 21 augustus 1965 en nr. 73 van 19 april 1966).

Na onderzoek van al deze bepalingen komt de firma Brodersen met name tot de volgende conclusies:

1. Sedert 30 juli 1962 zijn er nog steeds geen bindende toelichtingen — ook niet van de Commissie — betreffende het toepassingsgebied der landbouwmarktordeningen.
2. De verschillende Duitse toelichtingen, die niet bindend waren, doch wel in de praktijk zijn toegepast, stemmen inhoudelijk niet overeen.
   In de richtlijnen van de Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel zijn aanvullende criteria opgesteld die zich noch met de restitutiebesluiten noch met de instructies van de Bundesminister der Finanzen verdragen.
3. In de Duitse restitutiebesluiten is erkend dat er geparelde gerst bestaat met een asgehalte van 1 % en meer.
4. De innerlijk tegenstrijdige Duitse praktijk, gebaseerd op de besluiten, instructies en richtlijnen, is niet in overeenstemming met de gangbare economische opvattingen en gebruiken.

Volgens verzoekster in het hoofdgeding worden in verordening nr. 821/68, door de Commissie na het hierbedoelde tijdvak vastgesteld, te vergaande eisen gesteld, waardoor er van uitvoer van geparelde gerst praktisch geen sprake meer is, omdat de voorwaarden daartoe, economisch gezien, niet kunnen worden vervuld.

Bovendien zou volgens verzoekster in een definitie ook de voedingswaarde van gepelde gerst van goede kwaliteit in aanmerking moeten worden genomen. Gerst heeft geen hoge voedingswaarde wanneer zij zodanig wordt gepeld en geslepen dat er geen of vrijwel geen mineralen en vitaminen meer in voorkomen. Door te verlangen dat resten van zaadwanden, kafjes en kiemen geheel ontbreken, zou men in strijd komen met de erkende eisen der voedingsfysiologie. Zodanige uitlegging ware ook niet te rijmen met de toelichtingen van de Internationale Douaneraad te Brussel, volgens welke gerst gepareld is wanneer er niet alle,

doch *vrijwel* alle vruchtvliezen uit zijn verwijderd; a fortiori geldt dat dan voor alle zaadwanden en kiemresten.
Het in het douanetarief zelf gebezigde begrip „parelen" is in de moderne voedingsindustrie in onbruik geraakt. De tegenwoordige peltechniek verschilt van de vroegere. Voor de fabricage van hoogwaardige gepelde gerst behoeft de korrel tegenwoordig niet meer te worden gebroken.
Wanneer men de desbetreffende begripsomschrijvingen en -afbakeningen aanpast aan de tegenwoordige behoeften en methoden, dan lijkt de beste methode — die, zónder aan de rechtszekerheid afbreuk te doen, mede feiten uit het verleden omvat — om (zoals gebruikelijk is voor de tarweprodukten bedoeld in de posten 11.01 en 11.02; men zie ook de aanvullende aantekening in de aanhef van hoofdstuk 11) het asgehalte als maatstaf te hanteren. Volgens deze methode is ook de Duitse wetgever in zijn restitutiebesluiten — terecht — te werk gegaan; de Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel en vervolgens de Bundesminister der Finanzen hebben zich er echter van gedistantieerd en eigenmachtig aanvullende criteria opgesteld.
De firma Brodersen concludeert, dat de vragen van het Finanzgericht te Kassel dienen te worden beantwoord als volgt:

Eerste vraag

a) Gepelde („geschliffen") granen van gerst zijn kafvrije gerstekorrels, zodanig gepeld dat het asgehalte, over de droge stof gerekend, niet hoger is dan 1,3 %.

b) Geparelde („geschält, perlförmig geschliffen") granen van gerst zijn kafvrije gerstekorrels, zodanig gepeld („geschält und geschliffen") dat het asgehalte, over de droge stof gerekend, niet hoger is dan 1,1 %.

Tweede vraag

Voor de indeling van gepelde gerst als geparelde gerst behoeven de granen niet tevens vrijwel parelvormig te zijn en geen groeven of kiemresten meer te vertonen. Het is voldoende dat het asgehalte niet hoger is dan 1,1 %; dit gehalte — of een lager gehalte — waarborgt voldoende dat men te doen heeft met een hoogwaardig produkt, dat het vruchtvlies vrijwel volledig is verwijderd en dat de beide uiteinden voldoende zijn afgerond, zodat er niet al te veel kiemresten op zijn achtergebleven.

De *Commissie van de Europese Gemeenschappen* merkt op, dat de Einfuhr- und Vorratsstelle in het kader van de toepassing der restitutieregeling voor de uitvoer van op basis van granen verwerkte produkten alleen restituties heeft toegekend voor waren die voldoen aan nadere kwaliteitseisen zoals die door dit lichaam zelf zijn vastgesteld; het heeft aldus voor de restitutie aan de term „geparelde granen van gerst" een meer beperkte betekenis toegekend. Daardoor rijst de vraag in hoeverre iedere Lid-Staat bevoegd was om in het kader van de restitutieregeling bedoeld in verordening nr. 19 de communautaire warenaanduiding op nationaal niveau — door eenzijdige definities — te preciseren. Deze vraag, waarover het Hof nog geen uitspraak deed, moet worden onderzocht om de vragen van het Finanzgericht volledig te kunnen beantwoorden.
De Commissie merkt dienaangaande op, dat de gemeenschappelijke ordening der graanmarkten, zoals die in verordening nr. 19 in het leven is geroepen, in de Gemeenschap niet tot één enkele binnenmarkt heeft geleid, doch de markten der verschillende Lid-Staten heeft laten voortbestaan; met name was de regeling van de prijzen nog niet geheel gecentraliseerd, en dit geldt vooral voor de restituties. Dragen de heffingen een bindend karakter, in de restitutieverordeningen van de Gemeenschap wordt aan de Staten alleen maar de bevoegdheid toegekend — tot een bepaald maximum — restituties te verlenen. Daarom is er niets tegen, dat iedere Lid-Staat in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de restitutie afhankelijk heeft gesteld van

nadere voorwaarden, de kwaliteit der produkten betreffende.
Ten aanzien van de gemeenschapsrechtelijke definitie van „gepelde en geparelde granen van gerst" merkt de Commissie op, dat nu voor het door verzoekster ingeroepen recht op restitutie de rechtstoestand van de dag van uitvoer bepalend was, bedoelde termen moeten worden uitgelegd op grondslag van de op 29 juni 1967 geldende restitutieregeling. Verordening EEG nr. 821/68 — die in bijlage A criteria geeft ter onderscheiding van gepelde granen en geparelde granen — is in casu dus niet van toepassing.
Waar de termen „gepelde gerst" en „geparelde gerst" in de restitutieregeling van verordening nr. 19 ongewijzigd uit tariefpost 11.02 zijn overgenomen, mogen zij in die regeling in beginsel niet anders worden verstaan dan in het kader van de heffingsregeling. Dientengevolge kunnen de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel ook voor de restitutieregeling een waardevol hulpmiddel bij de uitlegging van bedoelde termen zijn.
Aan de Duitse term „geschälte oder geschliffene Getreidekörner" komt geen andere betekenis toe dan aan de term „geschälte Getreidekörner". De Commissie meent dat het woord „geschliffen" een terminologische bijzonderheid is van de Duitse tekst, die men in de andere officiële talen niet tegenkomt. In de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel inzake tariefpost 11.02 worden gepelde granen („geschälte Getreidekörner") omschreven als gedeeltelijk van het vruchtvlies ontdane granen en in het bijzondere geval van bedekte gerst als granen ontdaan van zaadwanden of kafjes — die er zelfs na het dorsen of wannen in sterke mate op aanwezig blijven —.
In de fabricagetechniek van gepelde gerst wordt de term „schleifen" volgens de Commissie gebezigd voor de gebruikelijke bewerking van gerst, die verder gaat dan pellen alleen en wordt toegepast om gepelde granen waarvan de kafjes zijn verwijderd een ronde vorm te geven. Granen die driemaal zijn geslepen behouden vrijwel hun oorspronkelijke langwerpige vorm; na 6 à 8 maal krijgen ze een halfronde en na 9 à 12 maal een ronde vorm.
Hoe vaker dit slijpen wordt herhaald, des te volledíger wordt het vruchtvlies verwijderd en worden de oorspronkelijk lange uiteinden afgeplat. In de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel worden geparelde granen, met name van gerst, dan ook als volgt gedefineerd: „Granen waarvan het vruchtvlies vrijwel geheel is verwijderd en die bovendien een bewerking hebben ondergaan om de beide uiteinden af te ronden."
Blijkens verordening nr. 11/66/EEG — waarin het maximumbedrag voor geparelde gerst wordt beperkt wanneer er meer dan een bepaald percentage as in voorkomt — vormt het asgehalte een aanwijzing voor meer of minder intensief pellen. Uit deze verordening kan echter niet worden geconcludeerd dat gerst met een asgehalte van minder dan 1 % over de droge stof noodzakelijkerwijs geparelde gerst is. Men heeft met deze verordening zulk een definitie niet beoogd; uit haar bewoordingen blijkt duidelijk, dat ook een produkt met een hoger of lager asgehalte „gepareld" kan zijn.
Er is trouwens geen enkele deugdelijke indicatie, dat in geparelde gerst geen groeven of kiemresten meer mogen voorkomen; doorgaans zijn de groeven van gerst te diep om geheel te kunnen verdwijnen, zodat er nog kiemresten in kunnen worden aangetroffen.
De Commissie concludeert dat de vragen van de verwijzingsbeschikking dienen te worden beantwoord als volgt:

1. Geparelde granen van gerst zijn gepelde (kafvrije) gerstekorrels, waarvan het vruchtvlies door intensief slijpen vrijwel geheel is verwijderd, met ronde uiteinden. Tot deze categorie behoren ook rondgeslepen breukdelen van gerstekorrels.

2. Gepelde granen van gerst („Getreidekörner, geschliffen, von Gerste") zijn alle andere gepelde (kafvrije) en geslepen gerstekorrels.

3. Krachtens de restitutieregeling van verordening nr. 19 waren de Lid-Staten bevoegd de verlening van een restitutie bij uitvoer naar derde landen te beperken tot geparelde gerst van een bepaalde minimumkwaliteit en de desbetreffende kwaliteitseisen vast te stellen.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het Hessische Finanzgericht bij beschikking van 25 februari 1971, ingekomen ter griffie op 27 april 1971, het Hof van Justitie heeft verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen inzake de uitlegging van de termen „gepelde granen van gerst" en „geparelde granen van gerst" in post 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief;

2 dat het verzoek van het Finanzgericht blijkens het dossier strekt tot het verkrijgen van gegevens om te kunnen vaststellen of de criteria die ter afbakening van het begrip „geparelde gerst" door de nationale autoriteiten met het oog op de restituties bij uitvoer naar derde landen, bedoeld in artikel 20 van 's Raads verordening nr. 19/62 (PB blz. 933), worden opgesteld, met het gemeenschapsrecht in overeenstemming zijn;

3 Overwegende dat, overeenkomstig deze bepalingen, in 's Raads verordening nr. 141/64/EEG, die tijdens het litigieuze tijdvak gold, een regeling werd gegeven voor de aan iedere Lid-Staat toegekende bevoegdheid om restituties te verlenen bij uitvoer van op basis van granen verwerkte produkten naar derde landen — met vaststelling van de criteria ter bepaling van het maximumbedrag der toegestane restituties —;

4 dat in deze verordening voor „geparelde gerst" hogere maxima zijn vastgesteld dan voor „gepelde gerst";

dat de termen „gepelde gerst" en „geparelde gerst" worden gebezigd in de bijlage van verordening nr. 19/62, die ten deze verwijst naar post 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief, alwaar wordt onderscheiden tussen „gepelde granen van gerst" en „geparelde granen van gerst";

dat men voor de omschrijving dezer begrippen bij gebreke van toelichtingen op het gemeenschappelijk douanetarieef zelf dient te rade te gaan met de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel, in aanmerking genomen dat bedoelde post woordelijk uit die nomenclatuur is overgenomen;

5 dat de Lid-Staten in het kader der facultatieve exportrestituties in voormelde verordeningen bedoeld, gezien de aldaar toegestane maxima alleen als „geparelde gerst" mochten beschouwen de produkten die ten minste voldeden aan de voorwaarden gesteld in de toelichtingen op post 11.02 van de dusgenaamde „nomenclatuur van Brussel";

dat derhalve de Lid-Staten bij vaststelling van de voorwaarden voor de restituties omtrent welker toekenning zij vrijelijk beslisten, weliswaar gehouden waren een aantal voor de toepassing van het algemeen stelsel van verordening nr. 19 noodzakelijke regels en beginselen in acht te nemen, doch anderzijds meer beperkende criteria mochten aanleggen dan in de gemeenschapsregeling waren voorzien;

dat de Lid-Staten met name, onverminderd de uniforme betekenis van de termen van het gemeenschappelijk douanetarief, voor zover zij in het beperkte kader van vorenbedoelde verordeningen vrij waren om bij export van geparelde gerst in het geheel geen restitutie te verlenen, a fortiori bevoegd waren zodanige restitutie alleen toe te kennen voor zover bedoelde gerst nadere, in de gemeenschapsregeling niet verlangde, kenmerken vertoonde;

Ten aanzien van de kosten

6 Overwegende dat de kosten, door de Commissie wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen en dat de procedure ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding als een aldaar gerezen incident is te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen;

Gezien de processtukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de mondelinge opmerkingen van partijen in het hoofdgeding en van de Commissie van de Europese Gemeenschappen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap;
Gelet op 's Raads verordening nr. 19/62 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, met name artikel 20;
Gelet op 's Raads verordening nr. 141/64/EEG betreffende de regeling voor de op basis van granen en rijst verwerkte produkten, met name artikel 5;

Gelet op verordening nr. 60/66/EEG van de Commissie betreffende de restituties voor de uitvoer van de op basis van granen en rijst verwerkte produkten;
Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 20;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende op de door het Hessische Finanzgericht bij beschikking van 25 februari 1971 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1. **In het toepassingskader van de regeling inzake de facultatieve restituties bij uitvoer naar derde landen van op basis van granen verwerkte produkten, gegeven in artikel 20 van 's Raads verordening nr. 19/62, 's Raads verordening nr. 141/64/EEG en verordening nr. 60/66/EEG van de Commissie, konden de Lid-Staten alleen als „geparelde gerst" beschouwen de produkten die ten minste voldeden aan de voorwaarden gesteld in de toelichtingen op post 11.02 van de dusgenaamde „nomenclatuur van Brussel";**

2. **In het toepassingskader van voormelde bepalingen mochten de nationale autoriteiten aan deze minimumvoorwaarden andere, meer beperkende voorwaarden toevoegen.**

Lecourt Mertens de Wilmars Kutscher

Donner Trabucchi Monaco Pescatore

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op vijftien december negentienhonderdeenenzeventig.

De Griffier

A. Van Houtte

De President

R. Lecourt